

РЕШЕНИЕ

№ 84

гр. Смолян, 26.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СМОЛЯН в публично заседание на двадесет и втори юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: *

при участието на секретаря *
като разгледа докладваното от * Административно наказателно дело № 20235440200217 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 ЗАНН.

Образувано е по подадена от „*“ * ЕИК *, със седалище и адрес на управление: г*, представлявана от управителя * *, жалба против наказателно постановление № 21-2300023/10.05.2023г., издадено от директора на * гр.Смолян, с което за нарушение по чл.128, т.2 КТ, на основание чл.415в ал.1 във вр. с чл.414, ал.1 КТ е наложена имуществена санкция в размер на 300 лева. Жалбоподателят моли наказателното постановление да бъде отменено като незаконосъобразно, поради това, че несвоевременното изплащане на трудовото възнаграждение се дължи на поведението на работника, който не се е явил да го получи.

В съдебно заседание от името на жалбоподателя, редовно и своевременно призован, жалбата поддържа процесуалният му представител адв.Н.*.

Ответникът по жалбата, редовно и своевременно призован, в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт * *, който от негово име излага доводи за отхвърляне на жалбата.

*, редовно и своевременно призована, не изпраща представител в съдебно заседание и не ангажира становище.

След като разгледа жалбата и обсъди събраните писмени и гласни

доказателства, както и доводите на страните, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок от лице с интерес да обжалва, поради което се явява допустима.

На 06.02.2023 г. в * гр.Смолян постъпил писмен сигнал вх.№23012621 от * * *, в който лицето посочило, че работило „*“ *, но не получило трудови възнаграждения, трудовата си книжка и обезщетение за неизпъзван платен годишен отпуск за 2021 г. - 5 дни, а за 2022 г. - 20 дни.

На 07.02.2023г. служителите на * гр.Смолян гл.инспектори А. Я., И. Ч. и Р. * извършили проверка по спозване разпоредбите на КТ и ЗЗБУТ в стопанисваната от жалбоподателя *, находяща се в поземлен имот *, *, ул.“**“ гр.Смолян. Управителят на фирмата бил поканен на 24.02.2023 г. в * Смолян с указание да представи свързаните с трудовото правоотношение на * * * документи. На въпросната дата при проверяващите се явил пълномощника на управителя на дружеството адв.Н.*. От представените от нея документи се установява, че с договор №28/28.01.2021 г., сключен между дружеството жалбоподател и *, последният бил назначен на длъжност „**“ на обект „Д**“ гр.Смолян с основно месечно възнаграждение в размер на 650,00лв. От представената ведомост за заплати за месец януари 2023 г. се установява, че на * * * е начислена сумата 434,92 лева, за заплата, но в графа “Подпис“ той не е положил такъв.

На 28.02.2023 г. инспектор А. Я. връчила покана на адв.Н.* в качеството й на пълномощник на „*“ *, с която кани представляващият дружеството В.* да се яви в * гр.Смолян на 13.03.2023г. в 11,00 часа за съставяне на акт за установяване на административно нарушение по чл.128, т.2 от КТ, за това, че в качеството си на работодател „*“ * не е изплатило на * * * трудово възнаграждение за извършената от него работа за месец януари 2023 г. На 13.03.2023г. в * гр.Смолян от името на дружеството във връзка с поканата за съставяне на АУАН не се явил представител.

Свидетелката Я. съставила акт № 21-2300023 от 13.03.2023 г. за установяване на административно нарушение срещу „*“ * гр. Смолян, в присъствието на свидетелите И. Ч. и Р. *, за това, че в качеството си на работодател, не е изплатило дължимото трудово възнаграждение за месец януари 2023г. в размер на чисто 434,92лв. на * * *, с ЕГН *****, работил

на длъжност „машинен оператор-дървообработване" по трудово правоотношение, съгласно трудов договор №28 от 28.01.2021г., начислено в платежна ведомост за работна заплата за месец януари 2023г. на дружеството– нарушение по чл.128, т.2 КТ. В АУАН било посочено също, че в горепосочения трудов договор с лицето е уговорено основното месечно трудово възнаграждение да се изплаща до 10-то число на текущия месец за предходен месец, и извод, че трудовото възнаграждение е следвало да бъде изплатено до 10 февруари 2023г. Било отразено, че нарушението е извършено на 13.02.2023г. в Д*: Сграда - * в поземлен имот №*, *, ул.,*", гр.Смолян и констатирано по документи на 24.02.2023г. в *. Видно от представената обратна разписка по делото АУАН бил изпратен за връчване по реда на чл.416, ал.3 КТ, получен бил на 15.03.2023г.

От „*" * гр. Смолян постъпило писмено възражение срещу акта, в което се излага, че лицето не се е явило в предприятието за получаване на възнаграждението си, но то към момента е изплатено, след като М.* е предупреден от актосъставителя за необходимостта да съдейства на работодателя.

Въз основа на АУАН било издадено обжалваното наказателно постановление, с което за нарушение по чл.128, т.2 КТ, на основание на основание чл.415в ал.1 във вр. с чл.414, ал.1 КТ на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 300 лева. Във връзка с приложението на привилегирвания състав по чл.415в ал.1 КТ в санкционния акт АНО изложил, че взел предвид, че нарушението е отстранено веднага след установяването му и че от същото не са настъпили вредни последици за работника. Мотивирал се за размера на санкцията, като посочил, че я определил при съобразяване на нормата на чл.27 от ЗАНН и с обстоятелството, че работодателят е изплатил на * * * дължимото му се трудово възнаграждение за месец януари 2023г., чак на 08.03.2023г. – 23 дни след извършване на нарушението.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на показанията на свидетелите Я., Ч. и *, както и въз основа на приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства: ***

Съгласно чл.128 т.2 КТ работодателят е длъжен в установените срокове да плаща уговореното трудово възнаграждение за извършената работа.

По делото не се спори и от трудов договор № 28/28.01.2021 г. и разчетно-платежна ведомост за заплати за месец януари 2023 г. на дружеството се установява, че * * * е работил в дърводелския цех стопанисван от жалбоподателя през месец януари 2023 г. Съгласно чл. 270, ал. 3 КТ изпълнението на произтичащото от писмения трудов договор парично задължение за изплащане на дължимото трудово възнаграждение се удостоверява с подписа на работника или посочено от него лице във ведомостта, в разписка, както и в документ за банков превод по влог на работника. Доколкото в случая работникът * не е положил подпис във ведомостта за януари 2023 г. и работодателят не твърди да му е изплатил възнаграждението по друг начин, съдът намира, че жалбоподателят действително е извършил нарушение по чл.128, т.2 от КТ, като не му е изплатил трудово възнаграждение за извършената работа в срок до 13 февруари 2023г. вкл, предвид уговорката в трудовия договор, че трудовото възнаграждение се изплаща месечно до 10-то число на текущия месец за предходен месец. Административнонаказателната отговорност на „*“ * гр. Смолян правилно е ангажирана с обжалваното НП.

Всъщност от показанията на разпитаните свидетели и писменото възражение постъпило от дружеството срещу АУАН се установява, че „*“ * гр. Смолян не отрича несвоевременно изплащане на възнаграждението на * *. Твърденията на дружеството в жалбата са, че работникът не се е явил в предприятието и затова възнаграждението не му е изплатено своевременно. Следва да се има предвид обаче, че съгласно чл.68 ЗЗД паричните задължения са „носими“. Задължението за изплащане на работната заплата на работодателя не отпада дори при липса на съдействие от страна на работника, тъй като това е могло да стане с пощенски запис или по банков път.

Правилно е приложен привилегирования състав на чл.415в ал.1 КТ, тъй като след установяването му с АУАН нарушението е отстранено чрез изплащане на възнаграждението и от него не са настъпили вредни последици за работника.

Съгласно чл.415в ал.1 КТ за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв. По

делото няма доказателства за други нарушения на трудовото законодателство от същия вид, извършени от дружеството жалбоподател, както и липсват данни от деянието да са произтекли вредни последици за работника. Изплащането на трудовото възнаграждение на М.* със закъснение от 23 дни е обстоятелство, което само по себе си не може да обоснове налагане на имуществена санкция в максимален размер от 300 лв. по привилегирвания състав. Нарушението е отстранено в кратък период от време, в срока, посочен от самия контролен орган и то преди самото съставяне на АУАН. Съдът счита, че с оглед конкретните факти и обстоятелства налагането на имуществена санкция в максимален размер от 300лв. се явява несправедливо. Минималната по размер санкция от 100 лв. при квалифицирането на нарушението като маловажен случай също би постигнала преследваните цели. Затова съдът намира, че наказателното постановление следва да бъде изменено като наложената на „*“ * санкция се намали на 100 лв.

С оглед изхода на спора, на основание чл.63д, ал.1 и ал.4 ЗАНН на * Смолян следва да се присъдят разноски, съразмерно на отхвърлената част на жалбата, а именно юрисконсултско възнаграждение в размер на 30 лв. Наказаното дружество не претендира разноски по делото.

На основание чл. 63 ал.4 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 21-2300023/10.05.2023г. издадено от директора на * гр.Смолян, с което на „*“ * ЕИК *, със седалище и адрес на управление: г*, представлявано от управителя * *, за нарушение по чл.128, т.2 КТ, на основание чл.415в ал.1 във вр. с чл.414, ал.1 КТ е наложена имуществена санкция в размер на 300 лева, като **НАМАЛЯВА** размера на имуществената санкция от 300 лева на 100 лева.

ОСЪЖДА „*“ * да заплати на * Смолян сумата в размер на 30,00 лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в четиринадесет дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд град Смолян.

Съдия при Районен съд – Смолян: _____